Război și pace

Balanțarea între ocol și independență

Sînt și separatiști care au devenit dușmani ai integrității Moldovei prin forță. Aceștia sînt gata să depună armele, însă se tem că vor fi trași la răspundere. Parlamentul nostru ar fi foarte clarvăzător dacă ar adopta o declarație specială, prin care le-ar garanta acestora amnistia.

ȚARA se mai află în stare de război. Zilnic avem morți și răniți, deși de vreo două săptămîni e în vigoare acordul despre încetarea focului. Răsuflasem ușurat după vizita Președintelui nostru la Moscova, dar se vede ne-am cam grăbit. Capătul războiului așa și nu se vede. În orice caz, nu se vede. În orice caz, nu se vede de acolo, de pe pozițiile combatanților noștri. Așadar, nu mai luptăm parcă, dar sîntem în fiece noapte împușcați, adică uciși ori răniți. Libanizarea conflictului din raioanele de est ale Republicii Moldova, tocmai ceea ce «prevesteau» ziarele moscovite acum un an și ceva, pare-se, devine o realitate.

* * *

De-a lungul liniei de foc printre combatanții noștri bîntuie năluca trădării. Țăranii de ieri, deveniți imediat ostași și bravi apărători ai Țării și *ai neamului*, au «uitat» că sînt mecanizatori, șoferi, constructori, învățători etc. și acum fac tentative de a analiza cu mintea trează ce se întîmplă. Evident, în circumstanțele cînd practic nu au informație despre intențiile și acțiunile curente ale Chișinăului, adesea ajung la concluzii mai mult sau mai puțin departe de realitate. Totuși, ar fi o mare nedreptate ignorarea opiniilor lor vizavi de acest război odios și acea pace pe care o dorim cu toții.

* * *

Încă nu avem date exacte privind urmările acestui război, dar deja astăzi e clar că cele mai multe victime sînt de la țară. Iarăși țăranii ne apără cinstea și demnitatea. Orășeni și feciori de șefi mai mari ori mai mici la acest război, impus prin forță neamului nostru, practic nu sînt. Cum să nu se indigneze în asemenea caz patriotii care țin piept focului dușmanului? Poate oare fi considerată nefirească și nejustificată întrebarea lor de ce se întîmplă astfel? Or, să facem referință la un singur caz. Ginerele unui președinte de executiv raional a fugit acasă, iar socru-său i-a justificat dezertarea cam în felul următor: e stare excepțională și eu, ca președinte al executivului raional, am dreptul la pază personală. De ce să mă păzească altul, dacă am ginere? Cînd la cîrmă erau comuniștii, asemenea șefi erau destituiți chiar a doua zi pentru asemenea fapte. Astăzi însă n-are cine cere socoteală. Știm cine a trimis feciorii noștri în Afganistan, știm ai cui feciori erau acei de au căzut pe pămînt străin și pentru ambiții străine. Sindromul Afganistanului încă n-a dispărut...

* * *

Cică, la Bender nopți în șir deschide foc asupra pozițiilor noastre o așa-numită «a treia forță». Cine-s? Banditul Costenco a fost prins, dar se mai trage. Deci, cea de a treia forță *sînt tot separatiștii*. De ce nu spunem lucrurilor pe nume? Ori spunem lumii întregi că separatiștii nu vor pace, ori ne lăsăm măciuți în fiece noapte, procedînd la fel ca struțul. Criminalii de stat nu pot tinde la pace, deoarece în orice țară îndată după obținerea păcii aceștia sînt trași la răspundere. Sau poate noi intenționăm să ne manifestăm atît de democrați, încît să le iertăm toate durerile cîte ni le-au provocat? Cine poate garanta că mîine-poimîine una dintre condițiile de pace nu va fi cererea de a-i ierta pe toți acei care au declanșat acest război? Nu e exclus și așa ceva, odată ce noi am fost gata să cedăm atîtea și atîtea, de parcă noi am fi început acest război și tot noi l-am fi pierdut deja. Combatanții noștri de pe linia de foc, multpătimitul nostru popor nu vor înțelege niciodată una ca aceasta. Căci în asemenea caz vor fi trădați patrioții căzuți ori răniți grav, copiii, femeile și bătrînii pașnici, răpuși de gloanțele separatiștilor și ai acoliților acestora.

* * *

Eventuala aderare a Republicii Moldova la C.S.I., de asemenea, e considerată drept trădare. De fapt, aceasta ar însemna reîntoarcerea în ocolul imperiului rus. Combatanții noștri sînt convinși că luptă nu cu separtiștii smirnoviști, ci cu imperialiștii ruși, chiar de aceștia sînt numiți din interese politice de moment altfel. *Firească* și *justificată* e doar orientarea spre consolidarea în continuare a suveranității și independenței Țării noastre, orientarea spre comunitatea europeană. Secretul care a acoperit recenta vizită a lui Rutkoi la Chișinău pune în gardă pe mulți, dar mai cu seamă pe acei care acum se află în tranșee...

* * *

Iar în tranșee acum se află doar adevărații patrioți ai țării și ai neamului, floarea națiunii. De aceea e foarte dureroasă învinuirea lor de către unii precum că flăcăii noștri luptă pentru bani grei. Deja sînt cunoscute destule cazuri cînd combatanții noștri sînt calificați astăzi pe străzile Chișinăului și chiar în unele sate anume astfel. Războiul încă n-a luat sfîrșit, iar combatanții deja se tem de sindromul Afganistanului. Intenționat se încurcă două războaie absolut diferite. Reiese că cuiva îi convine așa ceva. Iar, dacă desfășurăm gîndul și mai departe, putem conchide că putem ajunge la un anumit moment cînd flăcăilor noștri li se va refuza orice drept ce reiese firesc din cele prin cîte au trecut.

* * *

Separatiștii s-au înmuiat pe dată, cînd de la Moscova li s-a dat de înțeles că nu mai pot conta pe sprijinul de odinioară. Au rămas cu gura căscată, cînd au văzut cu ce forțe și cu ce tehnică au ținut piept tancurilor sovietice patrioții noștri. Dacă știam, vă aruncam nu numai în partea cealaltă a Nistrului, ci chiar și dincolo de Prut, le-au spus flăcăilor noștri de la Cocieri. Dar sînt și separatiști care au devenit dușmani ai integrității Moldovei prin forță. Aceștia sînt gata în zilele apropiate să depună armele, însă se tem că vor fi trași la răspundere. Parlamentul nostru ar fi foarte clarvăzător dacă ar adopta o declarație specială, prin care le-ar garanta rătăciților amnistia. Nu se știe de ce, însă, nu se spune nimic nici despre adevărații criminali, nici despre aceștia. Pierdem o șansă reală de a reduce și mai mult numărul de oameni care mai trag în not.

* * *

Toți vrem pace. Dar o pace echitabilă. Adică, nici o federalizare, confederație, autonomie etc. Criminalii — la răspundere totală!

Eugen ZASTAVNEȚCHI.

Zice-o vorbă din bătrîni

- **Vai de acela ce are pîine și n-are dinți s-o mănînce.**
- **Vizitiul rău bate calul bun.**
- **După ce apune soarele laudă ziua.**
- **Carul care scîrțiie ține mai mult.**